

brugsministeren, og jeg tror, at med god Villie fra begge Sider vil der kunne findes en Form, hvorunder et frugtbringende og godt Samarbejde vil kunne fortsættes.

Saa er der blot endnu en lille Ting, jeg ønsker at henstille til den højtærede Landbrugsminister; det angaar Handelen med Frø. Det er jo saa, at der her i Landet mere og mere avles Frø af forskellig Slags, Roefrø, Kløverfrø og Græsfrø af forskellige Arter, men at der jo endnu, navnlig for Græs- og Kløverfrøs Vedkommende, indføres langt den største Del fra Udlandet. Disse Frørsorter forhandles jo i Fællesskab af Frøhandlerne, og der sker tidt noget, som ikke burde ske, nemlig at Folk, som virkelig ønske at faa godt Frø, faa daarligt Frø, fordi de ikke faa det, som de mene at købe. Jeg kan f. Eks. nævne med Hensyn til Roefrø, at en Mand i Nærheden af mig for nylig har fortalt mig, at han havde købt Roefrø, noget hjemmeavlet og noget af en Frøhandler. Han syntes, at begge Dele spirede godt og groede godt, men nu, da vi naaede hen i Sommeren og Efteraarstiden, viste det sig, at af det Frø, han havde købt af Frøhandleren, var der mindst 20 pCt., som var Stokløbere. Manden er jo daarligt tjent med, at 18—20 pCt. af hans Roer ikke due noget, selv om han havde givet en lidt mindre Pris for Frøet. De indenlandske Frøavlere ere heller ikke godt tjente med, at fremmed Frø føres i Markedet og sælges under Betegnelsen dansk Frø, og derved bringer Prisen ned til et Lavmaal, hvorfor vi ikke kunne avle Frøet herhjemme. Det er nemlig saa, at vi kunne ikke avle Frø herhjemme saa billigt, som de kunne i Udlandet, navnlig i Frankrig. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke vil fremkomme med et Forslag, som kunde raade Bod paa dette Forhold, et Forslag i Lighed med det, der var fremme angaaende Salg af Fødevarer; et Forslag, hvorefter Frø kun maatte forhandles og sælges paa den Maade, at det tydelig angaves, hvorfra det var, og hvor det var avlet. Det er ikke min Mening at forlange nogen Beskyttelse, men alene, at Frøhandlerne skulle være nødte til at opgive, hvor det Frø er avlet, som de føre i Markedet. Jeg tror, det er i alles velforstaaede Interesse, lige saavel i Frøhandlernes som i deres, der købe Frøet.

Hermed har jeg i Grunden berørt de Punkter af lokal Interesse, som jeg havde i Sinde at tale om i Aften. Jeg havde oprindelig haft Lyst til ogsaa at gøre nogle

politiske Bemærkninger, men da Forhandlingerne have trukket saa længe ud, skal jeg afstaa fra dette Ønske. Der er jo endnu indtegnet en Masse Talere, og jeg har set, at der fra begge Sider er indtegnet adskillige, som ville være nødte til at anstille politiske Betragtninger. Jeg vil derfor foreløbig give Afkald derpaa.

Nielsen-Kirkelund: Der er under disse Dages Forhandlinger af flere ærede Medlemmer slaaet til Lyd for Anlæg af Statsbaner og Færgeforbindelser. Jeg kan derfor ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa det ældste og efter min Mening nødvendigste af de Statsbaneforslag, der have foreligget og ville komme til at foreligge for dette høje Ting, nemlig Givebanens Forlængelse til Herning. Det er nu over 20 Aar siden, denne Sag kom op, og Beboerne fra Vesterhav til Vejle ere enige om Nødvendigheden af denne Bane og have søgt at faa den gennemført — der var den Gang Tale om at gennemføre den som Privatbane. Det lykkedes saa ved Loven af 11. April 1890, men kun til Dels, idet det nemlig lykkedes at faa Lov til at bygge en bredsporet Bane fra Vejle til Give. Gennem 1890'erne var der jo adskillige Baneforslag fremme, og i 1898 nedsatte Ministeren den saakaldte jydsk Jernbanekommission, bestaaende af Repræsentanter for de i de forskellige Jernbaneanlæg i det jernbanetomme Rum interesserede. Denne Kommission vedtog enstemmig at indstille Anlæg af en Statsbane fra Holstebro til Give og Overtagelse af Givebanen, og Ministeren stillede da i Samlingen 1899—1900 Forslag om en saadan Bane. Dette Forslag har dette høje Ting vedtaget gennem alle 3 Behandlinger, og det har endvidere, da Forslaget kom tilbage fra Landstinget ved eneste Behandling, igen indsat Statsbanen fra Vejle til Holstebro. Dette Baneanlæg var den Gang forbundet med meget store Udgifter til Ombygning og Omlægning af Vejle Station, og dette var vel den største Hindring for Banens Gennemførelse. Men efter de Projekter, der nu foreligge angaaende Forholdene ved Vejle, kan Sagen ordnes meget billigere. Man maa tillige huske paa, at det er ikke alene Statsbanen fra Herning til Vejle, der nødvendiggor Udvidelserne ved Vejle Station, til hvilke jo ogsaa dette Ting i Foraaret gav sit Minde ved at gaa ind paa Erhvervelsen af ca. 9 Tdr. Land ved Vejle. Disse store Udgifter ved Vejle ere altsaa ikke længer til Hinder for Banens Gennemførelse som